

عنوان مقاله:

بررسی ولایت قهری پدر و جد پدری در حقوق ایران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی دستاوردهای نوین در حقوق و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علیرضا مزیدی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

حامد عابدی فیروزجائی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

محمد منقوش - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

خلاصه مقاله:

لفظ ولایت دارای مفاهیم وسیع و گسترده‌ای است که در مفهوم عام یعنی کسی که سلطه ای بر مال و جان دیگری پیدا می کند و در مفهوم حقوقی یعنی سلطه ای که قانون به طریقی به شخصی داده که امور مربوط به دیگری را انجام دهد و کسی که این اقتدار را دارد ولی نامیده می شود که به دو قسم ولی عام و ولی خاص تقسیم می شود. ولی عام کسی است که امور مربوط به اشخاص را در حدود قانون بر عهده دارد و این شخص از سوی مرجع صلاحیت دار این صلاحیت و شایستگی را دارد لذا حاکم ولی عام است و اکنون سمت حاکم را دادستان برعهده دارد و قانون وظایفی را برعهده وی نهاده است. ولی خاص عبارت است از ولایت پدر و جد صغیر و وصی منصوب از طرف آنان که ماده ۱۱۹۴ قانون مدنی نیز به آن اشاره و عنوان کرده که پدر و جد پدری و وصی از طرف یکی از آنان ولی خاص طفل نامیده می شود. هدف از این پژوهش بررسی ولایت قهری پدر و جد پدری در حقوق ایران می باشد. روش انجام تحقیق توصیفی - تحلیلی است. برای گردآوری اطلاعات از روش مطالعات کتابخانه ای کمک گرفته شده است که با ابزار فیش برداری، داده ها جمع آوری گردیده اند. نتایج تحقیق نشان داد که ولایت بر طفل برعهده پدر و جد پدری است (به صورت مشترک) و مادر حق هیچگونه دخالتی در این خصوص نداشته و نسبت به اداره اموال فرزند خویش سمتی ندارد.

کلمات کلیدی:

ولایت، پدر، جد پدری، حقوق.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1936289>

